

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Vítězslava Božoně a přísedících Janiny Tomanové a Petra Vaňka v hlavním líčení konaném dne 25.srpna 2017 **t a k t o :**

Obžalovaný

Martin J.,

nar. xxx v xxx, živnostník, bytem xxx,

j e v i n e n , ž e

v době od 14.52 hodin dne 5.8.2016 do 22.30 hodin dne 5.8.2016 v xxx, na ul. xxx, v bytě č. 71, tedy na místě, kde se fakticky zdržoval, posílal poškozené Elišce S. SMS zprávy, kterými se dožadoval, aby za ním přijela do bytu a vysvětlila mu sporné skutečnosti týkající se jejich předchozího vztahu s tím, že pokud tak neučiní, oznámí jejím rodičům, že poskytovala sexuální

služby za úplatu, čemuž z obavy, že své výhrůžky uskuteční, vyhověla, kdy ihned po jejím příchodu do bytu krátce před 24. hodinou dne 5.8.2016 zamknul vstupní dveře, po krátké výměně názorů proběhlé v obývacím pokoji, zabránil poškozené, která už s ním nechtěla komunikovat a přešla z obývacího pokoje ke vstupním dveřím, v odchodu z bytu tak, že jí nasadil na ruce pouta, sdělil jí, že nikam nepůjde a se slovy, že vedle v pokoji má Rockyho a Marcela, ji odtáhl zpět do obývacího pokoje, což v ní vzbudilo strach o život, neboť o jmenovaných mužích měla z dřívější doby informaci, že se zbavují lidí a dané bylo umocněno tím, že sám byl ozbrojen pistolí a dvěma noži, které měl připevněné na opasku, navíc jí daného dne v jedné z SMS zpráv napsal, že ve vztahu k její osobě se bude řídit heslem, které má v latině vytetované na těle znamenající „věrnost za věrnost, krev za krev“, v pokoji ji nejprve proti její vůli vyzval k vypití odlivky vodky a následně k tomu, aby si lehla na záda na gauč, nasedl obkročmo na její břicho, na kterém měla položené spoutané ruce a začal ji otevřenou dlaní pravé ruky bít po obličeji, převážně po levé tváři, přiložil jí hlaveň pistole, kterou předtím nabil, k spánku s tím, že „je pouhá děvka, která si nezaslouží žít“, přesto, že poškozená plakala a prosila ho, aby svého jednání zanechal, ve svém útoku vůči ní pokračoval tak, že ji rukama rdousil tak dlouho, až upadla téměř do bezvědomí, opakovaně jí tvrdil, „že je jenom děvka, tedy pouhá věc, se kterou si může dělat, co chce“ a přitom ji opakovaně bil otevřenou dlaní do obličeje, následně pokračoval v rdoušení, kdy tlak rukou povolil v okamžiku, až byla na pokraji omdlení, poté vstal a šel si do skříně pro mačety s tím, že pokud se pohne, tak ji zabije, jednu z přinesených mačet, dlouhou asi 50 cm, vytáhl z pouzdra a začal ji brousit a poškozené, která se mezi tím na gauči posadila, vyhrožoval, že jí uřeže články prstů na rukou, mačetou projížděl po vrchní straně stehna a se smíchem jí ukazoval, jak mačeta holí, poté mačetu odložil, udeřil ji hřbetem ruky do obličeje, opětovně jí přikázal, aby si lehla na gauč na záda a obkročmo jí nasedl na břicho na ruce s pouty, přiložil jí hlaveň pistole k spánku, zmáčkl spoušť, která cvakla na prázdno, což doprovodil sdělením, že nyní už to bude doopravdy a hlaveň pistole jí vložil do úst, přičemž se dotazoval, jak jí tato chutná, poté si zašel pro horolezecké lano, nasedl na poškozenou shodným způsobem jako předtím a nasadil jí smyčku udělanou z lana kolem krku, touto poškozenou v krátkých intervalech opakovaně škrtil, po ukončení škrcení jí vyhrožoval propíchnutím bradavky, což si ale rozmyslel s tím, „že když je taková děvka, tak dostane anální kolík“, vysvlékl ji do naha, vyzval ji, aby se na gauči obrátila na břicho, klekla si na všechny čtyři, vsunul jí do análního otvoru anální kolík velký asi deset centimetrů, který vytáhl až za deset minut, přesto, že to pro poškozenou bylo velmi bolestivé, po vytáhnutí kolíku poškozenou přetočil na záda, opětovně si obkročmo nasedl na její břicho na spoutané ruce a z jejího mobilu, který mu musela předtím otevřít, předčítal SMS zprávy a messenger, v průběhu čtení jí nadával do děvek, opakovaně ji uhodil otevřenou dlaní, ale i pěstmi do obličeje tak dlouho, až jí z nosu začala téct krev, fyzická napadání poškozené ukončil asi v 5.30 hodin 6.8.2016 poté, co souhlasila, že s ním bude nadále udržovat vztah, ve kterém bude pod jeho dohledem, přičemž tímto svým jednáním způsobil poškozené Elišce S. zhmoždění obličeje, krku, hrudníku, břicha a zápěstí s krevními podlitinami očních víček a nosu, se zlomeninou nosních kůstek a krvácením z nosu, s kruhovitými začervenáními v oblasti spánků, s prokrvácením v dutině ústní a drobnými rankami na horním patře, s krevní podlitinou na bradě, s pásovitou pohmožděninou na krku a dalšími pohmožděninami se začervenáními na kůži přední strany krku, s oděrkami kůže v oblasti zevního genitálu, s otoky v dolní části předloktí a v oblasti zápěstí, pásovité oděrky kůže v zápěstí, kterážto poranění si vyžádala následné léčení v délce dvou týdnů, současně se následkem inkriminovaného jednání obžalovaného vyvinula u poškozené akutní reakce na stres a následně posttraumatická stresová porucha projevující se nočními můrami, neodbytným vybavováním v bdělém stavu s emočním a vegetativním doprovodem, poruchami soustředění, sociálním stažením, zvýrazněním psychického a tělesného dyskomfortu při reexpozici situacím evokujícím trauma, zvýrazněnou aktivitou a nerovnováhou neurovegetativního systému, která poškozenou podstatně omezovala v běžném způsobu života, zejména poruchami spánku, soustředění, zvýrazněním emoční lability a zvýšením hladiny úzkosti,

kteréžto příznaky byly zdrojem psychické nepohody a negativně se promítaly do jejího každodenního života, došlo také k sociálnímu stažení a narušení schopnosti vstupovat do nových vztahů, což trvalo i přes probíhající lékařskou péči nejméně do prosince 2016,

tedy

jiného násilím a pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a trpěl, spáchal takový čin se zbraní a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

t í m s p á c h a l

zvlášť závažný zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 175 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 5 (pěti) let,**

podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon tohoto trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá i trest propadnutí věci, a to:

- mačety s plastovou rukojetí v koženém pouzdru,
- mačety s dřevěnou rukojetí v plátěném pouzdru,
- brousku se žlutou rukojetí,
- brousku s černou rukojetí,
- zavíracího nože Karambit,
- zavíracího nože Victorinox,
- zavíracího nože Opinel,
- zavíracího nože Fox,
- loveckého nože Fox s černou plastovou rukojetí v plastovém pouzdře,
- horolezeckého lana v batohu a 4 ks lezeckých smyček,
- tužky Hardtmuth KOH-I-NOOR,
- nálevky na akohol,

- kovových pout,
- 3 ks silikonových análních kolíků černé barvy,
- horolezeckého lana šedomodré barvy,

které jsou uloženy u PČR, Českobratrská 10 ve skladu zajištěných věcí,

a dále:

- krátké střelné zbraně Kozap 8–000957, cal. 9 mm, BLOW Compact se zásobníkem a 3 ks nábojek WAIDE 9 mm P.A.PV,

které jsou uloženy u PČR, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, pracoviště Ostrava.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČO: 411 975 18, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

SKUTKOVÝ STAV

Soud vzal po dokazování provedeném v hlavním líčení za **prokázaný následující skutkový stav**.

Obžalovaný Martin J. se počátkem roku 2016 přes internet seznámil s poškozenou Eliškou S. Zjistili, že mají společné zájmy, navzájem si rozumí. To si utvrdili i při setkání, vzájemné porozumění začalo přerůstat v oboustrannou náklonnost, intimní známost. Poškozená bydlela u svých rodičů, rozhodla se, že k nabídce obžalovaného se přestěhuje k němu. Po pěti dnech se však vrátila zpět a s obžalovaným se dále stýkali, trávili volný čas. Při bližším poznávání poškozená zjistila, že již s obžalovaným nechce být a rozhodla se vztah ukončit, což i po jedné rozepři obžalovanému na konci července 2016 sdělila. Ten to však nechtěl přijmout. O poškozené si na internetu vyhledával informace a takto objevil i ty, které se týkaly minulosti poškozené v souvislosti s jejím nabízením se za peníze. S tímto zjištěním kontaktoval poškozenou, aby jí sdělil, že to řekne jejím blízkým, a takto se dožadoval setkání s poškozenou. Ta to nejprve odmítala a když seznala z jeho SMS komunikace po celé odpoledne do pozdního večera 5.8.2016, že to obžalovaný míní vážně, rozhodla se vyříkat si to s ním. Nechala se tedy tohoto dne před půlnocí zavézt svou kamarádkou Denisou Z. a jejím tehdejším přítelem k bydlišti obžalovaného a vydala se k němu. Obžalovaný ji přišel otevřít domovní dveře s noži a plynovou pistolí za pasem. Vzal ji k sobě do bytu, ten uzamknul. Po krátké výměně názorů chtěla poškozená tuto již ukončit a z bytu odejít. Obžalovaný posilněn alkoholem ji však nepustil, nasadil jí na ruce pouta s tím, že nikam nepůjde a pod pohrůžkou přítomnosti dalších dvou

nebezpečných mužů ve vedlejším pokoji ji odtáhl zpět. Poškozená se v nastalé situaci ze strachu z obžalovaného a jeho výhrůžek podvolila jeho výzvám a snášela stupňované fyzické násilí, ponižování, urážení a pokořování obžalovaným. Toto napadání poškozené obžalovaný ukončil asi v 5.30 hodin již 6.8.2016 poté, co souhlasila s jeho požadavkem, že s ním bude i nadále udržovat vztah, ve kterém bude pod jeho dohledem. Obžalovaný vyrovnal poškozené tužkou zlomený nos, vzal ji k sobě do postele s tím, že jdou spát. I tomu se poškozená ze strachu po předchozím proběhlém násilí vůči ní podvolila. Asi po hodině poškozená obžalovaného vzbudila a požádala jej o propuštění, čemuž on již vyhověl. Eliška S. se tak dostala z moci obžalovaného a ihned se vydala městskou hromadnou dopravou ke své kamarádce Denise Z. do jejího bydliště v xxx. K této dorazila kolem sedmé hodiny ranní poté, co ji telefonicky probudila. Zbitá se tak objevila před svou kamarádkou, které se svěřila, co se jí stalo. V jejím doprovodu se po krátkém vzpamatování vydala k ošetření do nemocnice. Z ní byla pro zdravotní stav poškozené a sdělení způsobu vzniku zranění přivolána policie. Policisté pak činili po ošetření a vyšetřeních poškozené prvotní úkony s ní i v bydlišti obžalovaného s jeho zadržením. Obžalovaný jemu vytýkaným jednáním poškozené způsobil zhmoždění obličeje, krku, hrudníku, břicha a zápěstí s krevními podlitinami očních víček a nosu, se zlomeninou nosních kůstek a krvácením z nosu, s kruhovitými začervenáními v oblasti spánků, s prokrvácením v dutině ústní a drobnými rankami na horním patře, s krevní podlitinou na bradě, s pásovitou pohmožděninou na krku a dalšími pohmožděninami se začervenáními na kůži přední strany krku, s oděrkami kůže v oblasti zevního genitálu, s otoky v dolní části předloktí a v oblasti zápěstí, pásovité oděrky kůže v zápěstí. Tato poranění si vyžádala následné léčení v délce dvou týdnů, současně se však následkem inkriminovaného jednání obžalovaného vyvinula u poškozené akutní reakce na stres, která kontinuálně přešla v posttraumatickou stresovou poruchu projevující se nočními můrami, neodbytným vybavováním v bdělém stavu s emočním a vegetativním doprovodem, poruchami soustředění, sociálním stažením, zvýrazněním psychického a tělesného dyskomfortu při reexpozici situacím evokujícím trauma, zvýrazněnou aktivitou a nerovnováhou neurovegetativního systému. Poškozená byla tímto podstatně omezena v běžném způsobu života, zejména poruchami spánku, soustředění, zvýrazněním emoční lability a zvýšením hladiny úzkosti, kteréžto příznaky byly zdrojem psychické nepohody a negativně se promítaly do jejího každodenního života, došlo také k sociálnímu stažení a narušení schopnosti vstupovat do nových vztahů, což trvalo i přes probíhající lékařskou péči nejméně do prosince 2016.

Tato skutková zjištění soud opřel především o svědeckou výpověď poškozené Elišky S., svědkyně Denisy Z., výslech znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Marka Pérze, Ph.D., znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství i psychiatrie se specializací klinické psychologie ke zraněním a duševnímu stavu poškozené, odvětví psychiatrie – klinické psychologie i sexuologie k obžalovanému, z listinných důkazů pak zejména o protokol o ohledání místa činu včetně pořízené fotodokumentace, fotografie poškozené z předmětného dne, lékařské zprávy k poškozené i protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem obžalovaného, stejně tak jako o odborná vyjádření policie, OKTE z oboru kriminalistika, odvětví genetika, chemie, balistická expertiza, analýza dat a zkoumání nosičů a zajištěnou SMS komunikaci poškozené a svědkyně Denisy Z., poškozené a obžalovaného.

STANOVISKO OBŽALOVANÉHO

Obžalovaný Martin J. v přípravném řízení po sdělení obvinění přiznal, že poškozené Elišce S. ublížil na zdraví. Svého chování litoval, chtěl by vše vrátit zpět a Elišce se omluvit. Připustil, že když přišel poškozené otevřít, tak měl u sebe plynovou pistoli a nůž. Ozbrojen byl z toho důvodu, že původně měl jet za poškozenou do xxx, kde měla být s nějakou skupinou lidí. Vzhledem k nějakým předchozím konfliktům měl obavy o svou bezpečnost, a proto měl tyto zbraně u sebe. Pistoli pak vytáhl z pouzdra a odložil ji do skříně v předsíni. O tom, kde zbraň ukládá, Eliška věděla, v minulosti s ní dokonce manipulovala. Nůž dal do skříňky v obývacím pokoji. Popřel, že by zbraněmi poškozené vyhrožoval, rovněž jí nebránil v odchodu z bytu. Přemlouval ji, aby zůstala u něho, protože o ni měl strach, aby někde nebyla v noci sama. Nabídl jí, aby spala u něho v pokoji v posteli s tím, že on bude spát na zemi nebo na balkoně. Po jejím naléhání ji pustil, v průběhu večera mohla kdykoliv odejít, protože klíče byly po celou dobu ve dveřích nebo na stole. Dále k dotazům toliko připustil, že poškozené nasadil pouta v průběhu večera, protože je dříve používali při jejich sexuálních praktikách. I tento večer nasazení pout mělo sexuální podtext a poškozená s tím souhlasila. Je pravdou, že když chytil amok a poškozenou přisedl, tak se jí pouta pravděpodobně přitáhla. Během večera jí pouta několikrát sundal a nasadil zpět. Během té doby byla i na toaletě, nijak ji tím neomezoval, když chtěla, tak jí je sundal. Vedle toho taktéž připustil, že smyčku kolem krku měla nasazenou společně s pouty, toto byla jejich oblíbená praktika, kterou dříve provozovali. Daný večer na základě žádosti poškozené vzal největší ze sady tří análních kolíků, který před tím nikdy nepoužívali. Před zasunutím análního kolíku použil lubrikační gel a postupoval opatrně. Poškozená z toho dostala amok, začala sebou škubat, křičet a brečet, proto jí kolík opatrně vytáhnul a začal ji uklidňovat. Uzavřel, že ublížení na zdraví poškozené bylo selhání v afektu, co udělal, je mu líto a chtěl by se všem omluvit.

Při rozhodování o vazbě obžalovaného pak již využil svého práva nevypovídat.

Na tomto svém stanovisku setrval i při dalším výslechu v souvislosti se změnou na přísnější právní kvalifikaci vytýkaného jednání.

U hlavního líčení při nynějším projednání věci před soudem zcela změnil svůj postoj při uplatnění své obhajoby tak, že se v plném rozsahu doznává, vytýkaného jednání se dopustil tak, jak je uváděno obžalobou. Nechtěl věc více rozebírat, znovu projevoval lítost nad tím, čeho se dopustil. Chce se poškozené znovu omluvit, což již taktéž učinil. Připojený nárok na náhradu škody v podobě výloh na léčení poškozené akceptoval, v průběhu hlavního líčení pak soudu prostřednictvím obhájce předložil doklad o jeho plné úhradě. Požádal soud sám i prostřednictvím svého obhájce při souhlasu se zjištěným skutkovým dějem o mimořádné snížení trestu a v konečném důsledku o uložení postihu nespojeného s přímým výkonem trestu ve vězení.

KONFRONTACE DŮKAZŮ

Podstata obhajoby obžalovaného Martina J. je akceptování obžalobou jemu vytýkaného jednání i zvolené právní kvalifikace a snaha o dosažení pro něj nejpříznivějšího výsledku. Navrhuje a žádá, aby při volbě postihu mu byl ukládán trest odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby a to ještě podmíněný.

Svědkyně poškozená Eliška S. jak již v přípravném řízení, tak i opakovaně před soudem v plném rozsahu usvědčuje obžalovaného z jemu vytýkaného jednání. Takto uvedla, že s obžalovaným udržovala několikaměsíční známost, 1.8.2016 se s ním přes SMS rozešla, s čímž však obžalovaný nesouhlasil. Dne 5.8.2016 obdržela od něj zprávu, že si na ni zjistil, že dělala lehkou holku a vydíral ji v tom směru, že si to má s ním přijít vyříkat, jinak že to řekne jejím rodičům a všem známým. Proto se toho večera za ním dostavila. Podrobně rozvedla, že se mu snažila vysvětlit, že to je její soukromá věc, že to byla chyba a že jí nemá právo zasahovat do její minulosti. Dále potvrdila, že když chtěla již z bytu obžalovaného odejít, ten ji nepustil, dal jí na ruce pouta a se slovy, že vedle v pokoji má Rockyho a Marcela, o nichž věděla, že se zbavují lidí, ji odtáhl zpět do pokoje. Donutil ji vypít štamprli vodky, následně ji začal bít do obličeje pravou rukou, většinou otevřenou dlaní. Taktéž potvrdila, že ke spánku jí přiložil pistol, řekl jí, že je pouhá děvka, která si nezaslouží žít, pak dodal, že kulka je pro ni moc drahá, že si její smrt užije. Ona pouze brečela a prosila ho, aby toho nechal. Následně ji začal škrtit, rukou jí přitlačil na přední část krku a zatlačil. U toho jí opětovně říkal, že je jenom děvka, že je věc, se kterou si může dělat, co chce, opakovaně mezi fackováním ji škrtil skoro do bezvědomí. Pak vstal, řekl jí, že když se pohne, tak ji zabije a vytáhl ze skříně dvě mačety, jednu vytáhl z pouzdra a začal ji před ní brousit, přitom jí říkal, že jí postupně uřeže články prstů na rukou. Následně vzal mačetu a ostřím mačety jí projížděl po vrchní straně pravého stehna, ukazoval jí, jak mačeta holí a smál se tomu. Poté odložil mačetu a dal jí hřbetem ruky facku do obličeje. Pak jí přikázal, aby si lehla na záda na gauč, ruce měla spoutané pouty, měla je položené na břiše, obžalovaný si sedl obkročmo na břicho, přisedl jí ruce s pouty. Přiložil jí hlaveň pistole ke spánku a zmáčkl u toho spoušť, ta cvakla na prázdno, na což reagoval sdělením, že teď to bude doopravdy. Pak jí pistoli vložil do úst a ptal se jí, jak to chutná, když ji vytáhl z úst, tak ji položil na stolek vedle gauče. Už při prvním přiložení pistole k spánku jí obžalovaný ukazoval, že do ní dává náboje. V průběhu té noci, dal pod ni igelit černé barvy s tím, že nechce, jestli ji zabije, aby všude byla krev a následky toho, jak jí povolí svěrače. Pak vstal z gauče, vytáhl ze svého batohu horolezecké lano, udělal z lana smyčku, tu jí dal kolem krku a začal ji utahovat. Lano měla utažené asi v polovině krku, nemohla dýchat a bolelo ji to. Obžalovaný, když viděl, že nemůže dýchat, tak lano povolil, a poté, co se nadýchla, ho zase utáhl. Pak jí lano z krku sundal a oznámil jí, že jí propíchne bradavku, a že když je taková děvka, tak dostane anální kolík. Sundal jí část pout z pravé ruky, svlékl jí tílko, podprsenku, opětovně jí nasadil pouta a sundal jí kraťasy s kalhotkami. Zůstala úplně nahá s rukama spoutanýma před tělem. Vyzval ji, aby se obrátila na břicho, což učinila, měla ruce nahoře u hlavy. Přikázal jí, aby si klekla na všechny čtyři a dal jí do zadku anální kolík, nechal jí ho tam asi deset minut. Po vytáhnutí kolíku ji otočil zpátky na záda a zase si sedl na břicho na její spoutané ruce. Musela mu otevřít svůj mobil, on jí z něho předčítal SMS zprávy a messenger. Při pročítání jejího mobilu jí začal nadávat do děvek, fackoval ji a dával pěstí do obličeje, někdy v této době jí začala téct krev z nosu. Po nějaké době přestal, řekl jí, že už jí neublíží, ale že chce, aby s ním byla a aby ji měl pod dohledem. Donutil ji po narovnání nosu, aby si k němu lehla a propustil ji až na její prosbu poté, co jej vzbudila ráno. Potvrdila, že pro jednání obžalovaného měla po celý večer strach o svůj život.

Pokud tato svědkyně původně popsala průběh předmětného večera a přitom detailně barvitě rozvedla chování obžalovaného vůči ní, i před soudem potvrdila správnost a autentičnost této výpovědi. Podrobně popsala jak svá zranění, tak rovněž předchozí i následné psychické potíže a jak ji to následně v životě omezovalo.

Svědkyně Denisa Z., kamarádka poškozené, shodně jak v přípravném řízení, tak i před soudem uvedla, že nebyla přítomna předmětnému incidentu, mluvila však o něm s poškozenou bezprostředně po něm. V tomto směru v plném rozsahu potvrdila v souladu s poškozenou, že tato se jí svěřila se vším příkořím ze strany obžalovaného v místě jeho tehdejšího bydliště, kam

k žádosti poškozenou toho večera 5.8.2016 odvezla. Věděla, že poškozenou předtím kontaktoval SMS zprávami obžalovaný a sděloval jí, že o ní našel kompromitující informace. Podrobně popsala stav poškozené v době, kdy ji po incidentu s obžalovaným vyhledala, byla zbitá, vystrašená, třepala se. Proto ji doprovodila k ošetření a vyšetřením do nemocnice. Má povědomost o tom, že poškozená se podrobila léčení, barvitě vylíčila následné psychické rozpoložení poškozené a zábrany či bloky při navazování kontaktů a jednání s muži o samotě.

Protokolem z 28.8.2016 (č.l. 131-133) je podchyceno ohledání místa činu, a to bytu č. 71 v 7. nadzemním podlaží, na ul. xxx, v xxx, tehdejším bydlišti obžalovaného. V rámci provedené **domovní prohlídky** (č.l. 153-172) pak byly zajištěny vyjmenované věci s souladu s výpovědí poškozené, jak měly být vůči ní použity a tyto byly předmětem dalšího zkoumání OKTE.

Odborné vyjádření Policie ČR, KŘ policie Ms kraje, OKTE z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č.l. 229-230) potvrdilo zjištěnou shodu profilu DNA stanoveného z kontrolního materiálu poškozené Elišky S. s profily DNA stanovenými z předloženého vatového tamponu hnědé barvy, nedopalků cigaret zn. Philip Morris, z mikroskopického sklíčka a z ústí krátké zbraně. To potvrzuje, že poškozená v tehdejším bydlišti obžalovaného byla.

Z **odborného vyjádření Policie ČR, KŘ policie Ms kraje, OKTE z oboru kriminalistika, odvětví balistická expertiza** (č.l. 234, 239) je zřejmé, že zbraň, jak o ní mluvila poškozená, a která byla zajištěna v bytě obžalovaného, je expanzivní zbraň turecké výroby v provedení jako SADA samonabíjecí pistole, zn. Blow, model ozn. COMPACT ráže 9 mm P.A.B., vyrobená v roce 2008 s příslušným zásobníkem naplněným třemi kusy rážově příslušných nábojek německé výroby Wadie ráže 9 mm P.A.B. s náplní chemické dráždivé látky ozn. PV (capsaicin). Zbraň v předloženém stavu byla schopna střelby. Druhým odborným vyjádřením je konstatováno, že 24 kusů zajištěných volně ložených nábojů je v dobrém technickém stavu a nejsou rážově příslušné k předložené zajištěné zbrani. Ve vztahu k těmto nábojům bylo vedeno proti obžalovanému přestupkové řízení, v rámci kterého byl rozhodnutím Statutárního města Ostravy, Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, Odboru stavebního řádu a přestupků ze dne 24.4.2017 č.j. MOaP/266831/17/OSŘP2/Abr (č.l. 502-507), uznán vinným ze spáchání přestupku proti zákonu a zbraních podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 119 /2002 Sb., za což mu byla uložena pokuta ve výši 8 000,- Kč a dále bylo rozhodnuto o propadnutí nábojů.

Předmětem zkoumání **odborného vyjádření Policie ČR, KŘ policie Ms kraje, OKTE z oboru kriminalistika, odvětví chemie** (č.l. 264-265) byla plastová ampule s 15 ml čiré tekutiny, přičemž bylo zjištěno, že se jedná o vzorek lihoviny s obsahem asi 27,5 procent alkoholu s charakteristickou vůní po vodce. Toto zjištění je v souladu s výpovědí poškozené, že jí dal vypít alkohol.

Z **protokolu o prohlídce těla s fotodokumentací** (č.l. 202-210) je patrný vzhled a poranění poškozené bezprostředně po spáchaném trestném činu, což je v souladu jak se svědeckou výpovědí poškozené, tak i svědkyně Denisy Z.

Lékařské zprávy k poranění poškozené (č.l. 211-214, 216, 494-500) obsahují údaje ke zdravotnímu stavu a zraněním poškozené včetně způsobu a doby léčení, tyto potvrzují výpověď poškozené a byly následně využity a rozvedeny ve znaleckých posudcích z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a psychiatrie na poškozenou.

Protokolem o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem (č.l. 223) je potvrzeno, že dechovou zkouškou bylo u obžalovaného dne 6.8.2016 v 14.40 hodin zjištěno 0,63 promile alkoholu. **Výsledková zpráva k toxikologickému vyšetření** (č.l. 224) pak potvrzuje, že v moči obžalovaného odebrané dne 6.8.2016 v 14.40 hodin nebyla zjištěna přítomnost drog.

SMS komunikace poškozené a svědkyně Denisy Z. (č.l. 398-403) a SMS komunikace poškozené a obžalovaného (č.l. 406-436) potvrzují údaje sdělené těmito svědkyněmi. Je z nich tedy zřejmé, že obžalovaný byl právě 5.8.2016 v čilém telekomunikačním spojení s poškozenou, při těchto kontaktech s poškozenou této sděluje, že na ni našel kompromitující informace a dále jak s nimi hodlá naložit, že poškozenou vyzývá k setkání, která k tomu svoluje. Rovněž tak je tímto zadokumentováno, že poškozená předmětné noci odvolává svědkyni Z. z čekání na ni s tím, že nad dřívější domluvu ještě zůstává u obžalovaného.

Znaleckým posudkem **z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství** znalkyně MUDr. Margity Smatanové, Ph.D. (č.l. 273-287) byla zhodnocena zranění poškozené. Byly zjištěny zhmoždění obličeje, krku, hrudníku, břicha a zápěstí s krevními podlitinami očních víček a nosu, se zlomeninou nosních kůstek a známkami po krvácení z nosu, s kruhovitými začervenáními v oblasti spánků, s prokrvácením v dutině ústní a drobnými rankami na horním patře, s krevní podlitinou na bradě, s pásovitou pohmožděninou na krku a dalšími pohmožděninami se začervenáními na kůži přední strany krku, s oděrkami kůže v oblasti zevního genitálu, s otoky v dolní části předloktí a v oblasti zápěstí i pásovité oděrky kůže a s pohmatová bolestivost hrudníku. Dále bylo konstatováno potřísnění krví v oblasti rodidel. Dle ORL nálezu byly potvrzeny zlomeniny nosních kůstek. V rámci léčby byly na předloktí nasazeny ortézy, doporučen klidový režim, ledování, zklidňující masti, léky tlumící bolest, zakázáno smrkat. Mechanismus úrazových změn byl shrnut znalkyní tak, že poškozená byla vystavena opakovanému tupému násilí, které směřovalo proti hlavě, obličeji, krku, resp. hrudníku a břichu a zápěstím. V daných lokalitách násilí vedlo k mnohočetným pohmožděninám charakteru krevních podlitin, které nasvědčují pro opakované údery pěstí, hranou ruky, otevřenou dlaní, tupým předmětem apod. Ložiskové pohmožděniny na krku mohly vzniknout stejnými mechanismy, ale také tlakem prstů. S pohmožděninami pásovitého charakteru na krku se znalci setkávají při kontaktu se škrtidlem, v oblasti zápěstí pak naléháním úvazových předmětů atp. Poškozenou předestřené opakované násilí ve smyslu úderů pěstí a otevřenou dlaní proti obličeji a krku, násilí proti krku ve smyslu tlaku rukou útočníka a utahování škrtidla při současné fixaci horních končetin poškozené nasazením pout na zápěstí, nasedávání druhé osoby na oblast břicha poškozené, tlaku tupého předmětu s kruhovitým profilem na oblast spánků a jeho vkládání do jejích úst koresponduje s komplexem utrpěných zranění. Vedle toho poškozenou předestřené přikládání ostrého nástroje na oblast jejího krku a násilné vkládání tupého podlouhlého předmětu do jejího análního otvoru, nelze doložit objektivním nálezem. Znalkyně doplnila, že mechanismus úrazového děje původně uváděný obžalovaným, tj. toliko opakované údery pěstí a otevřenou dlaní do obličeje a krku poškozené, nasazení pout na její horní končetiny, nevysvětluje veškerý objektivizovaný rozsah zranění, především pak nevysvětluje právě kruhovité pohmožděniny v oblasti spánků, stejně jako prokrvácení a trhliny sliznice v jejích ústech. Znalkyně intenzitu tupého násilí působícího v místě utrpěného zranění v obličeji poškozené stanovuje až na střední

sílu při vzájemné čelní poloze poškozené a útočníka. Průměrnou dobu léčení utrpěného poranění pak určuje na 2 týdny s tím, že jde o poranění středně těžké, u něhož tedy průměrná doba léčení je delší než sedm dnů, avšak nepřekročí hranici 6 týdnů.

K osobě poškozené byly vypracovány taktéž znalecké posudky **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** MUDr. Mgr. Marka Péreze, Ph.D. (č.l. 364-372) **a psychiatrie se specializací klinické psychologie** znalkyně Mgr. Michaely Mrowetz (č.l. 342-360). Dle znalkyně se osobnost poškozené vyprofilovala do introvertního terénu s počínajícími rysy hraničními, nezralostí s četnými ambivalencemi v prožívání, sníženou mírou rizika a sníženou mírou vnímání bolesti s masochistickými rysy v prožívání a pasivně – závislým scénářem v chování. V situaci narušení osobní integrity a enormního stresu poškozená podle znalkyně reaguje sebeohrožující kooperativností a následným popřením možnosti ohrožení tímto scénářem. Klinickopsychodiagnostickými metodami byla u poškozené potvrzena akutní stresová reakce, tedy reakce na prožité psychotrauma (strach o holý život, ztráta důstojnosti) při bití, mučení, ohrožování zbraní a dušení. Podle Mezinárodní klasifikace nemocí MKN-10 splňuje kritéria akutní stresové reakce s prožitým strachem o holý život s možným rozvojem do PTSD. Je u ní přítomen prolaps do problematiky stockholmského – stále produkovaného syndromu. Psychotraumatizace trvale narušovala její fungování v reálném světě s dopady v rovině psychologické, sociální, studijní i sexuální. Poškozená je podle znalkyně schopna správně vnímat a pamatovat si prožitou událost, její schopnost reprodukce je obecně průměrná, vzhledem k prověřované události je ovlivněna pocity studu, ambivalencemi ve vztahu k obžalovanému, minimalizací následků činu a rozvíjejícím se stockholmským syndromem. Psychologické aspekty obecné věrohodnosti jsou průměrné v intelektových schopnostech, mírně snížené submisí, ovlivnitelností vztahovou závislostí se silnou ambivalencí s pocity studu. Psychologické aspekty specifické věrohodnosti jsou mírně snížené, při znaleckém vyšetření dochází k produkci parciálního stockholmského syndromu a to ponejvíce v míře minimalizace následků chování obžalovaného. Vztah k pravdě je pro posuzovanou ambivalentním pojmem, mění detaily výpovědi, ale hrubou kostru zachovává. Patologická lhavost ve smyslu plánované manipulace nepravdivými informacemi je znalkyní vyloučena.

Podle znalce MUDr. Mgr. Marka Péreze, Ph.D., jak prezentoval svůj znalecký posudek před soudem, se následkem inkriminovaného jednání obžalovaného vyvinula u poškozené Elišky S. akutní reakce na stres a následně kontinuálně posttraumatická stresová porucha. Akutní stresová reakce odezněla, příznaky posttraumatické poruchy přetrvávaly až do prosince 2016. Znalec vysvětlil, že první z poruch se rozvíjí bezprostředně po traumatické události, trvá řádově dny, zahrnuje intenzivní rozrušení, úzkost, nezadržitelný pláč nebo paralýzu emočního projevu, stresovou reakci v oblasti tělesné s třesem a známkami neurovegetativního podráždění. Posttraumatická stresová porucha se vyvinula plynule od traumatu a zahrnovala noční můry, neodbytné vybavování v bdělém stavu s emočním a vegetativním doprovodem, poruchy soustředění, sociální stažení, zvýraznění psychického a tělesného dyskomfortu při reexpozici situacím evokujícím trauma, známky zvýrazněné aktivity a nerovnováhy neurovegetativního systému. Z psychiatrického hlediska poškozená netrpí duševní chorobou, pro kterou by nebyla schopna správně vnímat, myslet, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Před událostí trpěla poruchou osobnosti, disharmonickým vývojem osobnosti, blíže nediagnostikovanou poruchou příjmu potravy se sklonem k somatizaci do gastrointestinálního traktu, vykazovala rysy emočně nestabilní - hraniční osobnosti. Od května 2016 trpěla přechodnými psychickými potížemi označenými ošetřujícím psychiatrem jako situačně podmíněná úzkostně depresivní symptomatika. Již před incidentem inklinovala k masochistickým scénářům při uspokojování

potřeb (za podmínek oboustranného souhlasu a s hranicí nenarušování tělesné integrity). Tato odlišnost v sexuální preferenci je brána jako porucha jen pokud je zdrojem psychického dyskomfortu a problémů v osobním životě. Znalec znovu zdůraznil, že prověřovaná událost na poškozenou působila zvlášť trýznivě, bezprostředně vedla k rozvoji akutní reakce na stres a následně k posttraumatické stresové poruše. Posttraumatická stresová porucha je takového charakteru, že poškozenou podstatně omezovala v běžném způsobu života, což bylo od předmětného incidentu až do prosince 2016. Zejména došlo k poruchám spánku, soustředění, k zvýraznění emoční lability a k zvýšení hladiny úzkosti. Tyto příznaky byly zdrojem psychické nepohody poškozené a negativně se promítaly do jejího každodenního života. Došlo také k sociálnímu stažení a narušení schopnosti vstupovat do nových vztahů. Tato omezení mohou být přechodná, teprve budoucí vývoj ukáže, zda budou dlouhodobě přetrvávat.

Podle znaleckého posudku k osobě obžalovaného **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie** znalkyně Mgr. Niny Grossmannové (č.l. 299-307) vyplývá, že obžalovaný je schopen z psychologického hlediska procesních úkonů bez omezení. Jeho osobnost se profiluje jako nevyvážená ve své skladbě, se znaky nezralosti, a to zejména v oblasti socioemoční a psychosexuální, s rysy histrionskými, včetně emocionální instability. Znalkyně konstatuje u obžalovaného i při konfrontaci se závěry znalce sexuologa o lehčí sadomasochistické reaktivitě pro předmětné jednání v kombinaci situačních a osobnostně podmíněných faktorů. Nezvládnutí rozchodu iniciovaného ze strany poškozené mohlo zranit city a křehkou sebeúctu obžalovaného, vyvolat zlobu, potřebu revanše a znehodnocení její osoby. Z i samotným obžalovaným popisovaného průběhu událostí znalkyně vysledovala u něj jeho identifikaci s rolí vykonavatele spravedlnosti. Histrionský osobnostní formát obžalovaného výrazně přispěl k spektakulární formě předmětného jednání. V rámci nezralosti a nevyváženosti v rovině emoční, pod kterou spadá i kapacita a forma zvládání frustrace, se u obžalovaného projevila agresivní pohotovost, nespolehlivost seberegulujících sil, sklon podléhat silným afektům a také intenzívně se do nich vžívat. Podíl zkonzumovaného alkoholu výrazně nenarušil jeho schopnost koordinovaných kroků i promyšleně imponujícího scénáře vykonávaného trestu. Fázi trestání, při které byl patrný mstivě zlobný afekt, nahradila po vybití těchto emocí fáze zklidnění a ochoty smířit se a přijmout poškozenou. Z toho je patrna zásadní absence empatie a schopnosti opustit výhradně svou perspektivu. V oblasti sociálních vztahů se jedná o individualitu extravertní se schopností navazovat plošně mělčí vazby v sociálnu, zároveň má potřebu být v centru pozornosti, záviset na okolí a jeho mínění. Nejistotu v sociálnu může kompenzovat dominantním, sebejistým vystupováním. Obžalovaný je podle znalkyně formálně správně znalý běžných etických a mezilidských pravidel, v rámci své nezralé osobnosti má ale dosud sklon k jejich černobílému, místy účelově podbarvenému výkladu. Inklinace k agresivnímu chování je u něj v osobnosti založena, bude zdůrazněna, zejména v situaci frustrace, konfliktu, prožívané újmy či ponížení.

Znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – sexuologie** znalce MUDr. Karla Kunčara (č.l. 311-324) konstatuje, že obžalovaný v době spáchání vytýkaného činu jednal psychopatickým způsobem, jako by u něho šlo o poruchu osobnosti. Dále u něho šlo o prostou opilost, lehčího až středního stupně a nezvládnuté afektivní jednání. V druhém a třetím případě jde o přechodné záležitosti. U obžalovaného nebyl prokázán sklon k zneužívání návykových látek ani nebyla prokázána závislost. Schopnost odolat prvnímu užití návykové látky by měla být zachována a nenarušena včetně plné schopnosti regulovat již započatou konzumaci. V době spáchání vytýkaného jednání byla schopnost obžalovaného rozpoznat protiprávnost svého jednání snížena lehčím a nepodstatným způsobem. V téže době byla jeho schopnost

jednání ovládat snížena podstatným způsobem. Důvodem pro to je existence prosté opilosti lehčího až středního stupně, která všeobecně známým způsobem narušuje duševní činnost člověka, tedy i obžalovaného. Vliv alkoholu znalec vyhodnotil s podílem 70-80 procent na jednání obžalovaného jako dominantní, vliv osobnostní struktury na 10-20 procent v podílu kauzality, jiné zejména situační vlivy na 40 – 20 procent v komplexní kauzalitě. Možnosti resocializace znalec hodnotí jako příznivé (věk, nepřítomnost deviace sexuální či výrazné osobnostní poruchy, normální intelekt). Obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení a je schopen se účinně hájit. Je schopen chápat smysl trestního řízení a případně uloženého trestu. Pohnutky a motivace k jednání obžalovaného podle znalce tedy vyplývají především ze specifického vlivu alkoholu, v menší míře z faktorů situačních a osobnostních či drobné odchylky v jinak standardní sexuologické orientaci obžalovaného, u něhož mohlo dojít k zvýraznění těchto odchylek alkoholem.

HODNOCENÍ DŮKAZŮ

Při pohledu na uplatněnou obhajobu je zřejmé, že obžalovaný Martin J. není ve svých postojích konzistentní. Zatímco ve své prvotní výpovědi v přípravném řízení na jedné straně tvrdí, že zbraně měl u sebe pro obranu, poškozená určité násilí a praktiky sama vyžadovala, na druhé straně nad svým jednáním vyjádřil lítost a byl připraven se omluvit. Následně již nevypovídal a tento postoj změnil až před soudem konstatováním plného doznání k jemu vytýkanému jednání a snahou o náhradu škody v podobě výloh zdravotní pojišťovny na léčení poškozené s tím, že poškozené se omluvil. Obžalovaný si je tedy velmi dobře vědom toho, že vůči poškozené použil nevyžádaných výhrůžek, fyzického násilí i ponižování s cílem pokořit poškozenou a přimět ji k obnovení vztahu s ním při podřízení se jeho kontrole, přičemž jí způsobil vážná fyzická, ale zejména psychická příkoří.

Obžalovaného Martina J. v plném rozsahu usvědčuje z jemu vytýkaného jednání právě poškozená Eliška S. Její výpověď je barvitá, v tom základě shodná, podrobná i s detaily, bez jakéhokoli náznaku „naučenosti“. Ve výpovědi této svědkyně nejsou žádné zásadní protimluvy, zvraty. Z dokazování je zřejmé, že nikdo jiný danému konfliktu než poškozená a obžalovaný nebyl přítomen, nikdo jiný jej nepozoroval ani neslyšel. Je skutečností, že tato výpověď poškozené nezůstává osamocena, je podporována a potvrzována dalšími důkazy. Poškozená se svěřila bezprostředně po konfliktu po odchodu z dosahu obžalovaného o prožité události osobně kamarádce Denise Z. Tato ji tedy viděla „zbitou“, roztřesenou. Poškozená byla jednoznačně zadokumentována taktéž s otokem v obličeji, hematomy a šrámy fotograficky. Podle lékařských zpráv jí bylo s krátkým časovým odstupem poskytnuto lékařské ošetření v nemocnici, i následná péče, jejími zraněními i újmou při změně psychického stavu se podrobně zabývali znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a psychiatrie. Výpověď poškozené tedy koresponduje s nálezovými okolnostmi na místě činu, fotodokumentací zranění poškozené. O vzezření a stavu poškozené vypovídala svědkyně Denisa Z., stejně tak jako o událostech a SMS komunikaci obžalovaného s poškozenou. Její obsah byl zadokumentován ve shodě s výpovědí obou těchto svědkyň poskytnutými výpisy z jejich mobilních telefonů. Je možno připomenout, že i v lékařské zprávě z ošetření poškozené na traumatologii v nemocnici, jakož i v dalších lékařských zprávách o vyšetření poškozené jen s krátkým časovým odstupem od doby, kdy obžalovaný propustil poškozenou ze svého tehdejšího bydliště, je zmíněn jako důvod jejich zranění napadení bývalým přítelem údery rukou do hlavy, držení pistole u hlavy, škrcení. Znalec MUDr. Marek Pérez podrobně rozvádí z lékařské dokumentace poškozené zjištěnou akutní reakci poškozené na stres,

která přešla v posttraumatickou stresovou poruchu. Ani z podrobného znaleckého posouzení Mgr. Michaely Mrowetz nic nenasvědčuje tomu, že by výpověď poškozené měla být smyšlená a nebyla by interpretací prožitého, včetně té části vztahující se k jejímu psychickému stavu. Tito znalci taktéž nezaznamenali nic, co by ukazovalo na simulaci psychických obtíží ze strany poškozené. U poškozené byla shledána přítomnost vegetativních projevů takového stavu, které ani simulovat nelze. Je evidentní, že pokud jde o zdravotnické osoby, jakož i znalce, ti nemají k poškozené jakéhokoli bližšího vztahu, jejich výpovědi, zprávy, posudky a závěry vykazují znaky úplnosti, správnosti, vzájemného doplňování se, o těchto tedy není důvodu pochybovat a je možno i na místě z nich vycházet. Nic nenasvědčuje ani tomu, že by se poškozená při svých obtížích pustila do tak složité konstrukce záměrného škození obžalovanému a na této opakovaně setrvala. Není od věci rovněž připomenout, že poškozená ani v rámci samotného trestního řízení od počátku po obžalovaném vůbec ničeho nepožaduje na náhradu škody. Pro ničím nezpochybněnou věrohodnost svědeckých výpovědí poškozené i svědkyně Denisy Z. soud taktéž těmto věří pro jejich úplnost, přesvědčivost, vzájemné se doplňování mezi sebou či s dalšími výše uvedenými důkazy a z těchto vychází.

Posun ve výpovědi obžalovaného při opuštění původní obhajoby a zlehčování jemu vytýkanému jednání k jeho konečnému bezpodmínečnému doznání před soudem je tak v souladu s dalšími provedenými usvědčujícími důkazy.

Takto soud tedy na základě vyhodnocení důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospěl k ustálenému skutkovému podkladu při precizování popisu skutku oproti obžalobě, který lze bez jakýchkoli pochybností přičítat obžalovanému a jak se následně přiléhavě odrazil ve výroku tohoto odsuzujícího rozsudku. Obžalovaný se tohoto jednání dopustil po nezvládnutém rozchodu iniciovaném ze strany poškozené, což mohlo zranit jeho city a křehkou sebeúctu, vyvolat zlobu s potřebou revanše a znehodnocení osoby poškozené v době, kdy byl vychýlen ze své rovnováhy při komunikaci s poškozenou a to za současného všeobecně známého agresogenního a deliberujícího vlivu alkoholu.

PRÁVNÍ HODNOCENÍ

Ve věci tedy byl ustálen skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku odsuzujícího rozsudku a nejsou o něm důvodné pochybnosti. Oproti obžalobě došlo toliko ke „kosmetickým úpravám“ při popisu skutku a zejména pak k precizování minimální doby omezení poškozené v běžném způsobu života při způsobeném následku na zdraví poškozené v podobě až posttraumatické stresové poruchy právě v souvislosti s jednáním obžalovaného, to vše při zachování totožnosti skutku.

V obecné rovině je třeba nejprve uvést, že trestného činu vydírání se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl.

Objektem tohoto trestného činu je tedy svobodné rozhodování člověka.

Násilím se rozumí použití fyzické síly jako prostředku nátlaku na vůli napadeného. Pohrůžka násilí je pohrůžka (bezprostředně, ale i v bližší nebo vzdálenější budoucnosti) takovým

násilím, ať již výslovně či konkludentně, ze které je zřejmé odhodlání ji použít, nepodrobí-li se napadený vůli pachatele. Pohrůžka jiné těžké újmy může spočívat v hrozbě způsobení závažné majetkové újmy, vážné újmy na právech, na cti či dobré pověsti. Cokoli z toho směřuje k tomu, aby vydíraný byl právě pod takovým vlivem nucen např. něco konat.

Po subjektivní stránce jde o úmyslné jednání ve smyslu § 15 odst. 1 trestního zákoníku. Trestný čin vydírání v jeho základní skutkové podstatě je dokonán již samotným užitím násilí nebo pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy proti někomu v úmyslu působit na vůli napadeného, aniž by pachatel dosáhl toho, co sledoval.

Pachatelem vydírání může být kterákoli fyzická osoba.

Trestný čin je spáchán se zbraní, jestliže pachatel užije zbraně k útoku, k překonání nebo zamezení odporu, tedy k přímému fyzickému násilí, ale i zastrašování napadeného, nesplní-li to, k čemu ho nutí. Zbraní se přitom rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.

Těžkou újmou na zdraví se rozumí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je jí také delší dobu trvající porucha zdraví, tedy taková, která podle ustálené judikatury omezuje běžný způsob života poškozeného nejméně po dobu šesti týdnů. Těžká újma na zdraví může být způsobena z nedbalosti, ale i úmyslně.

V tomto projednávaném případě jde jednoznačně o použití hrubého a stupňovaného násilí obžalovaným Martinem J. vůči poškozené Elišce S. se záměrem dosáhnout zrušení rozchodu a jejího návratu do vztahu s ním. Přímý úmysl obžalovaného provázející základní a kvalifikovanou skutkovou podstatu podle § 175 odstavec 1 a 2 písmena c) trestního zákoníku je zřejmý z toho, že zjevně chtěl působit na vůli poškozené, a to nejprve pohrůžkou zveřejnění dehonestujících informací rodinným příslušníkům poškozené o ní. Takto ji přiměl k setkání s ním v jeho tehdejším bydlišti, kde následně proti ní užil při znemožnění odchodu a přiložení pout dalšího hrubého přímého fyzického násilí sednutím na břicho, fackováním, údery pěstí, rdoušením, tlakem na krk, a to i s cíleným použitím rukou i horolezeckého lana. Obžalovaný sáhl i po plynové pistoli, nožích, mačetách (tedy zbraních), aby při dalších pohrůžkách bezprostředního násilí, při nadávkách a opakovaném vyhrožování zabitím u poškozené takto vyvolal strach o život. Obžalovaný v tomto jednání pokračoval přes nářky, pláč i prosby poškozené, zaměřil se i na hrubé ponižování poškozené svlečením jí do naha, nucením zaujímat vyžadované polohy těla, užitím análního kolíku. Právě pod tímto nátlakem vyvolal u poškozené stav, kdy byla ochotna obžalovanému přislíbit cokoli, aby od svého dalšího jednání vůči ní upustil. Poškozené se podařilo dostat z moci obžalovaného až po více než šesti hodinách, kdy ji k její žádosti již propustil. Pokud jde o zdravotní následky tohoto incidentu u poškozené, tato utrpěla jednáním obžalovaného výše podrobně popsaná fyzická zranění s následným léčením v délce nejméně dvou týdnů. Současně se následkem inkriminovaného jednání obžalovaného vyvinula u poškozené akutní reakce na stres, která kontinuálně přešla v posttraumatickou stresovou poruchu jako vážně zdraví omezující onemocnění s výše rozebranými projevy a jednoznačným omezením v běžném způsobu života i přes probíhající lékařskou péči nejméně do prosince 2016 (tedy rozhodně více než šest týdnů). Je tak zcela na místě tuto poruchu zdraví poškozené vyhodnotit jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmena i) trestního zákoníku. Dlužno pak dále dodat, jak vyplynulo z dokazování, že obžalovaný si před útokem byl dobře vědom určité psychické nestability poškozené. Věděl tedy, že poškozená má určité psychické potíže, a musel počítat s tím, že pokud jí vystaví nečekané vážné agresi, bude to mít závažný negativní dopad na její duševní stav. Je tedy zřejmé, že takový těžší následek, který je jednoznačně v příčinné souvislosti s jemu vytýkaným jednáním, obžalovaný způsobil s ohledem právě na charakter jeho chování – razanci a intenzitu útoku nejméně v nepřímém úmyslu podle ustanovení § 15 odst. 1

písm. b) trestního zákoníku. To však podmiňuje použití vyšší, tedy kvalifikované trestní sazby podle § 175 odstavec 3 písmena a) trestního zákoníku. Na tomto místě pak již není třeba polemizovat o tom, že takové jednání je pro společnost škodlivé.

Z dokazování vyplynulo, že obžalovaný požíval inkriminované noci tvrdý alkohol. Znalecky však bylo jednoznačně uzavřeno, že u obžalovaného nešlo o stav patické opilosti. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly vlivem duševní choroby či poruchy ovlivněny, byly po celou dobu zachovány. Následkem opilosti mohlo dojít toliko k podstatnému snížení stránky ovládací, ne však k jejímu vymizení. Obžalovaný přitom byl z předchozích zkušeností schopen tento stav předvídat a byl schopen se mu i vyhnout. Je tak na místě obžalovaného vést k plné odpovědnosti za toto jednání.

Pro vše výše uvedené lze tak uzavřít, že obžalovaný Martin J. naplnil jemu vytýkaným jednáním po všech stránkách skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu vydírání podle § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmena c), odstavec 3 písmena a) trestního zákoníku.

ODŮVODNĚNÍ POSTIHU

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy.

Samotné doznání obžalovaného až před soudem není na místě za situace shromáždění jednoznačně usvědčujících důkazů nějak přeceňovat. Obžalovanému lze sice přiznat polehčující okolnost v tom, že dobrovolně nahradil způsobenou škodu, trestného činu upřímně litoval a před jeho spácháním vedl řádný život. Na druhou stranu však nelze odhlédnout od samotného způsobu spáchání jemu vytýkaného jednání, tedy s jakým důrazem, trýznivě a po dobu více hodin podle jednotného scénáře dehonestace, msty a pokoření vystupoval vůči poškozené.

Pokud obžalovaný i prostřednictvím svého obhájce navrhoval mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby stanovené trestním zákoníkem až k uložení trestu nespojeného s jeho přímým výkonem ve věznici, je na místě takový požadavek rázně odmítnout. Soud neshledal v tomto případě obžalovaného ani přiblížení se zákonným podmínkám ustanovení § 58 trestního zákoníku pro takový postup. Použití zákonné trestní sazby s ohledem na její dolní hranici, nelze totiž za daných okolností považovat pro obžalovaného, vzhledem právě k výše podrobně rozvedeným okolnostem případu, ani vzhledem k samotným poměrům obžalovaného, za nepřiměřeně přísné. Takové mimořádné snížení trestu odnětí svobody nemůže odůvodnit jen samotné doznání obžalovaného k činu (ostatně až před soudem v hlavním líčení), lítost nad jeho spácháním s omluvou, náhrada způsobené škody a vedení řádného života. Tyto okolnosti nedosahují ani v jejich souhrnu nějaké výjimečnosti a soud je vyhodnotil jako polehčující a přihlédl k nim při volbě postihu v rámci samotné dostatečně široké zákonné trestní sazby. A konečně požadovaný postup nemůže odůvodnit ani dobré možnosti nápravy obžalovaného.

Při konkrétních okolnostech daného případu dospěl soud k závěru, že zde není při vážnosti a závažnosti obžalovanému vytýkaného jednání i jeho následkům skutečně jiného prostoru pro úvahu o postihu obžalovaného Martina J. než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Na tomto místě je pak třeba připomenout vlastní razanci útoku obžalovaného vůči poškozené, a že způsobení těžké újmy na zdraví poškozené je obžalovanému přičítáno z přinejmenším z nepřímého úmyslu. Soud přihlédl i ke všem polehčujícím okolnostem, a jeho výměru proto zvolil v rámci trestní sazby podle § 175 odstavce 3 trestního zákoníku, která je od 5 do 12 let, jako přiléhavou v konkrétní době trvání pěti let. To představuje postih na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Pro výkon tohoto trestu pak soud zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou tak, jak mu náleží dle obecných ustanovení § 56 odst. 2 trestního zákoníku. Soud totiž u něj neshledal podmínky pro zařazení do mírnějšího, ale ani přísnějšího typu věznice. Vedle toho pak byl obžalovanému uložen i trest propadnutí ve výroku rozsudku konkrétně vyjmenovaných věcí. Ty byly zajištěny nedlouho po spáchání projednávané trestné činnosti v tehdejším bydlišti obžalovaného jako jeho majetek a obžalovaný je použil k spáchání trestného činu a učinil jimi útok proti poškozené důraznějším.

Takto uložené tresty odnětí svobody a propadnutí věci má soud pro obžalovaného Martina J. za plně dostatečné, přiměřené a odrazující, proto je již ničím více nezpřísňoval. Pro obžalovaného by to mělo být spolu s projednáním věci před soudem obrovským ponaučením, impulsem a motivací k tomu, aby po vykonání trestu měl opravdový a vážný zájem vrátit se k řádnému životu a učinil vše pro to, aby se do budoucna vyvaroval páchání jakékoli trestné činnosti.

NÁHRADA ŠKODY

Obžalovaný Martin J. způsobil poškozené Elišce S. výše popsanou a rozebranou újmu na zdraví. Sama poškozená, jak již bylo výše zmíněno, po obžalovaném v rámci tohoto trestního řízení od počátku ničeho nepožaduje. S nárokem na náhradu škody za úhradu poškozené poskytnuté lékařské péče se řádně a včas připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky ve výši 15.480,- Kč (č.l. 482). Svůj nárok podložila podrobným rozpisem vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení (č.l. 483-486). Z něj je zřejmé, že tyto úkony byly poškozené poskytnuty v souvislosti s prvotním ošetřením i následnou nezbytnou lékařskou péčí a mají přímou souvislost s projednávanou věcí. Za takovou škodu obžalovaný odpovídá, protože porušil právní povinnost. Obžalovaný na tento nárok sám reagoval a v rámci hlavního líčení soudu předložil doklad z banky, že Všeobecné zdravotní pojišťovně na její účet v plném rozsahu uhradil 24.8.2017 požadovanou částku (č.l. 509).

Soud v daném případě neshledal žádných zákonných překážek k rozhodování o řádně a včas uplatněném nároku na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, když tato poškozená řádně listinnými důkazy doložila výši a důvod svého uplatněného nároku, vzniklá újma je v příčinné souvislosti s trestným jednáním, jímž byl obžalovaný uznán vinným. Pokud však obžalovaný dokládá, že škodu již uhradil, sama VZP ČR na to evidentně pro nedostatek času nereagovala. K řešení otázky, zda tato zdravotní pojišťovna za takové situace i nadále setrvává a do jaké míry na svém nároku na náhradu škody, by si vyžádalo dalšího

dokazování ve věci. To však již překračuje potřeby tohoto trestního řízení a vedlo by to k jeho nepřiměřenému protahování. Pro vše výše uvedené není důvodu k zavazování obžalovaného k náhradě škody, a proto soud rozhodl o odkázání Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Ostravě. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněné osoby mohou rozsudek napadnout také proto, že uvedený výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o předcházejícím řízení, jestliže porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Státní zástupce může podat odvolání ve prospěch i neprospěch obžalovaného. Ve prospěch obžalovaného mohou odvolání podat rovněž osoby uvedené v § 247 odst. 2 trestního řádu. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je v odvolání povinen uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Právo odvolání nepřísluší oprávněné osobě, která se jej po vyhlášení rozsudku výslovně vzdala.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Ostravě dne 25.srpna 2017

Vítězslav Božoň, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Alena Kotlářová